



רס"ן קליליו רועי
5174052

בן שושנה ואהרון

נולד ב- ב' באב תשל"ה 10.7.1975

התגייס לצה"ל ב- 4.8.1994

שרת בגדוד "הبوكעים הראשון" (51)

נפל ב- א' באב תשס"ו 26.7.2006

בעת פעילות קרבית.





קלין רוני

בן שושנה ואהרן. נולד ברעננה ביום ב' באב תשל"ה (10.7.1975), אח צער ליפעת ולגונה. למד בעירו בבית הספר היסודי הממלכתי-דתי "יבנה", בחטיבת הביניים של ישיבת "בני עקיבא", ובמגמה הראלית שבבית הספר התיכון הטכנולוגי "אמית בר אילן".

רוני היה ילד בלונדיינייפה, תבול עיניים, לו שתי גומות בלחים. בישון, רגש ומכשר. הוא חונך למציאות ולשאותנות, וניחן במידה רבה של דמיון וסקרנות. כל דבר עניין אותו, הצית את דמיונו ועורר פ्रץ יצירתיות. הוא השתתף במספר רב של חוגים ובכל אחד מהם הציגו: בבית הנוער המרכזי ברעננה שיחק שחמט וזכה בתואר "אלוף הנוער" של העיר; שיחק כדורים

ובדורעף, لكن חלק בחוג לאטלטיקה קללה והתאמנו בג'ודו, למד מחשבים, ומגיל צער תכנת בשפט "פסקל". ביתו נהג לבנות לבד טיסנים. הוא ניגן בפסנתר ובסקסופון.

בעוריו היה רוני מעורר מאוד בסניף המקומי של "בני עקיבא" כחניך וכמדריך אהוב ונערץ. רוני שהצטיין בלימודיו הקדים להיבחן בבחינות הבגרות במתמטיקה ועשה זאת כבר בהיותו

בכיתה י'. עוד בשנות התיכון הספיק להשתלב במספר קורסים לתואר ראשון במתמטיקה באוניברסיטה שליד התיכון. בתום לימודיו התיכוניים, החליט למד במכינה הקדם-צבאית "בני דוד" שבישוב עלי, שם נתגלו בפניו אור התורה ויסודות הלימוד של הרב קוק. רוני השתלב בטבעיות במכינה, ותואר על ידי רבו רבי רצביי כרציני באופן יowan בלימודיו. בתקופה זו גם שקד על פיתוח כושרו הגוף, השתתף בקביעות במד"ס סיירות, ובسمוך לגיבור את האימונים,

לרבות ריצות ארוכות מרעננה עד נתניה ובחזרה.

בחודש אוגוסט 1994, לאחר שנת הלימוד בעלי שבה העמיק את אמונהו והתחזק, התגייס רוני לצה"ל למסלול "עורב צחננים". בחצי שנה אחורי תחילת המסלול, סופחו צוותיו וצוותים מייחדים נספנות להקמה מחדש של יחידת "אגוז", והכומתת האדומה הוחלפה בחומה. המסלול לא היה קל, אך נאמנו לשיטתו "קשה זה טוב" - התגבר רוני על הקשיים הפיזיים והנפשיים והיה ללוחם מוכשר. רוני בלט ביכולת הניניות המופלאה שלו וחבריו לצוות ידעו שניתן לסמך עליו בעיניים עצומות. בначישותו הבלתי רגילה הקפיד תמיד לסייע בכל פעולה ומשימה ולבצעה עד תימה. בחודש יוני 1996, לאחר עשרה חודשים מבצעית אינטנסיבית לבנון, יצא רוני לקורס קצינים שבסיומו חזר לשרת כמפקד מחלקה של טירונים ב"אגוז". את האימונים החדשים כינה "חלוציות" היות שאלת מושך לראשונה בנינוות ובלחימה בשטח סבוך.

מאז שסיים את לימודיו בעלי, התגעה רוני לפסל הלימודים ועשה כל שביכולתו להמשיך למדוד תורה. פקודיו זוכרים אותו לומד תורה בהזמנויות שונות בשטח, בגין או במאהל. רוני שירת כמ"מ טירונים במשך שבועה כבודר. במשך שנה הקדים עצמו ללימודי קודש. טיל 1998 השחרר מהצבא, וחזר למכינה בעלי כבודר. במשך שנה הקפיד על שמירת מצוות. במהלך שנה זו הוציא לו כחודשיים באפריקה ובזימבבואה וגם שם הקפיד על צבא כמ"פ הקשרות ב"אגוז".

בתקופה זו התחולל בו מפנה בכל הקשור בקשרו בפיקודים וב"דיסטנס", שכן היה עליו להכשיר את הלוחמים לחשיבה בוגרת וענינית ולמנוע פריקת עול והפרת משמעת. המהלך שהחל בו צלח, ורוני בנה מסלול שהיווה מודל לדרכו של "אגוז".

לאחר הנסיגה מלبنון עבר רוני לתפקיד מ"פ. עתיד יחידת "אגוז" לא היה ברור, אך רוני בפתח יכולות אימון שהתאמו לנסיבות. תמיד היה חושב, אסטרטג ומתכנן, ומוחו רץ קדימה.

בחודש אוגוסט 2001, באירועי "גאות ושלל", קיבל רוני צל"ש על פעילות שתכנן היבט בהר עיבל, שכעbor מספר שנים הפכה לתורת לחימה חשובה הנלמדת ביחיד. בראיון שהעניק לעיתונות התבטא: "צריך מבנה אישיות שיודיע להתמודד עם הסבלנות, עם אורך הרוח, קור הרוח, וגם אחרי שנהרגים מחייבים יש לעשות בדיקת מה שעשויים באימונים, לא מתבלבלים, לא מתרגשים יותר מדי, יציה, פתיחה באש, הסתערות".

בחצי שנה מאוחר יותר נישא רוני לשרה לבית שלין, ילידת דנמרק, תושבת ירושלים, שהכיר בזכות חברי משותפים. השניים קבעו את ביתם בעלי. בתקופה זו נשלח רוני ללימודיו תואר ראשון בהנדסת תעשייה וניהול במכון יהודה ושמרון בארץ במכירת תכנית "אפק" لأنשי

קבע, דבר שאפשר את בניית הקון המשפחתי. בחירתו במכלה זו הקרויה לביתה נבעה מרצונו להקדיש עצמו ללימודיו קודש. בכל בוקר, במשך שלוש שנים וחצי, היה משכים קום, אוסף את הרב אליעזר קשתיאל וביחד היו לומדים תורה בחברותא. (אהרון, אביו של רועי, יחד עם הרבה קשתיאל, עמלים כיום על ריכוז סיכון של דינונים הלכתיים שעיליהם טרח רועי בשנות לימודיו בעלי). רק בשעות אחר הצהרים היה מתפנה ללימודי החול שלו, אותן סיים בהצטיינות יתרה. נושא UBODOT הוגמר של רועי היה ייעול ארוגן החסד "כחות לתת". בהקדמה לעבודתו כתוב: "מקצוע התעשייה והניהול עסק בעיקר במחקר ופיתוח מערכות שונות: מערכות עובדים, מכונות והיחס ביןיהם, מכירות, מלאי, שיווק, מבנים ארגוניים וכדומה. אך בדרך כלל אלו חוקרם ומנסים ליעל מערכות השיקות לחברות כלכליות או ממשתיות, אפשר גם לנוסות וליעל את ארגוני הצדקה והחסד וליצור חסד מאורגן". עוזבו נותרו סיכון רבים שמילאו את מחברותו, עדות כתובה לאילן המלבב שנגדע באיבו המלא חוכמה ותבונה.

רועי מיהר לסייע את לימודי התואר כדי שיוכל לחזור לצבא. במהלך השנים הללו נולדו לו שני בניים - גלעד ויואב. רועי אהב את ילדיו לא גבול, והוא בעל מסור ואיש משפחה למופת. הוא השקיע רבות בחינוך ילדיו, והרבה לטיל ולשחק איתם.

רועי חזר לחטיבת "גולני" כסמג"ד בגודו 51, ובמשך שנה וחצי שירת לצד של המג"ד יניב עשור. הוא השתמש בחוש ההומו שלו כדי לרכיב מתחמים שנוצרו מטבע העבודה הצבאיית הסיזיפית, והשרה אווירה נינוחה מבחינה חברתית אך בלתי מתאפשרה מבחינה מקצועית, שהשפיעה לטובה על תפוקדו של הגודז. למרות האינטנסיביות של התפקיד, רועי לא יותר על לימוד הדף היומי, וכשנכנס לפיגור, היה משלים אותו בשבת. הסfibido סא"ל עשור: "זכות גדולה נפלה בחקל לייהריך מקרוב בשנה וחצי האחראונת וליהנות מארך ומשמעות אישיות עגולה, מרכיבת, רב-מנדית, המקימת בתוכה הרמונייה ואחדות של ניגודים, מלא חוכמה ותבונה היודע גם להערך דברים פשוטים. יסודי, דקדקן, יורד לפרטיו פרטים, אך לעולם רואה את הכלל, השלם, הרצף. מגנו בסקסופון ובפסנתר. אוחז בנשק ומתקען בלחימה. מלא רוח, אהבה ועידנות נפש. מסתער בעוז ובנוחות. שקט, עניין, צנוע, מהיג, כריזמטי, סוחף, מוביל".

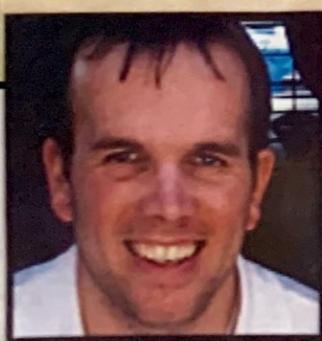
בימיה הראשוניים של מלחמת לבנון השנייה היה גודו 51 בפעריות בדרום בעקבות חתיפתו של גלעד שליט. החילאים הוקפצו בבהילות צפונה ונכנסו לעיריה בירת ג'בל במבע שכונה "קורוי הפלדה".

ביום א' באב תשס"ו (26.7.2006) נפל רב-סרן רועי קלין בקרבת בינת ג'בל שבדרום לבנון. עמו נפלו עוד שבעה מחיליו. בשלוש לפנות בוקר החלו לוחמי גודו 51 לצוד עבר בתים קדמיים בכפר כשמחצית הכוח מובל על ידי המג"ד יניב עשור, ואילו רועי הסמג"ד מפקד על השאר. כשהגיעו אל הבתים המיועדים, התקשה אחד הצוותים לפרוץ את הדלת ונדרש להשתמש במטען חבלה. הלוחמים הורחקו אל חומת החצר החיצונית כדי שלא ייגעו מההדף. לפעת נתקלו במחבלים. הירי הפך למסיבי, רימוניים נזרקו מ双方. רועי שלח את סgan עמייחי מרחביה לצאת לאיגוף ימני במטרה להפתיע את המחבלים, אך מרחביה נפגעה ונפלה. רועי מייד אל מרחביה כשלפתע זיהה רימון שנחת במרחב של עשרות סנטימטרים ממנו. בשניות המעטות שנתררו לו, בקורס רוח מחושב, זינק רועי על הרימון כדי להציג את חייו חיליו. הוא עוד הספיק למסור את מכשיר הקשר המוצפן לאחד מהם כדי שלא יישאר בשטח האויב בטרם קרא "שמע ישראל", ונרגג. לאחר נפילתו הוענק לו עיטור העוז.

רועי הובא למנוחות עולמים בבית החולים הצבאי בהר הרצל בירושלים ביום ב' באב תשס"ו, יום הולדתו השלישי ואחת. רועי הותיר אחיו רעה, שני בניים, הוריהם ושתי אחיות.

משפחתו של רועי הקימה לזכרו אתר אינטרנט המספר את סיפורו. כתובות האתר:

.www.roiklein.co.il



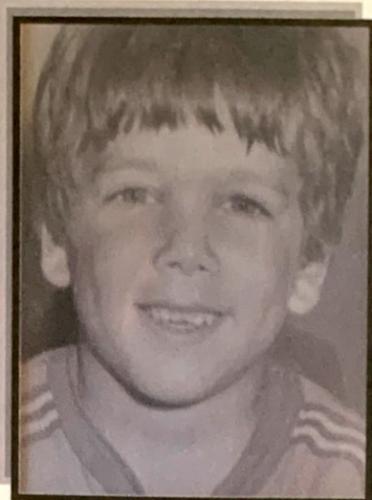
בית תוריו ברעננה - הבית בו נולד גודל



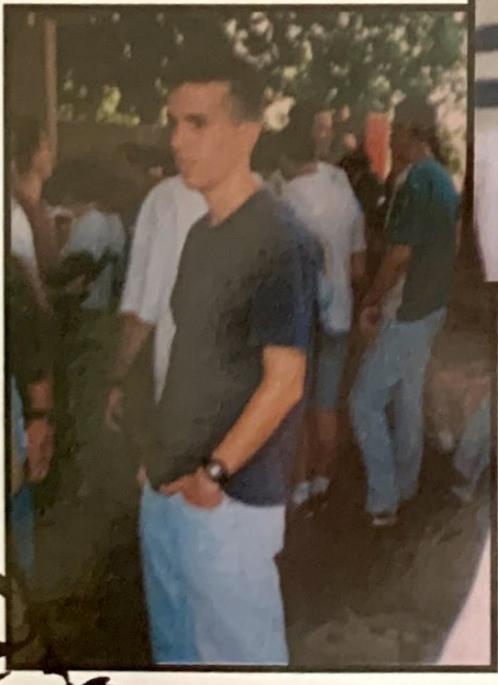
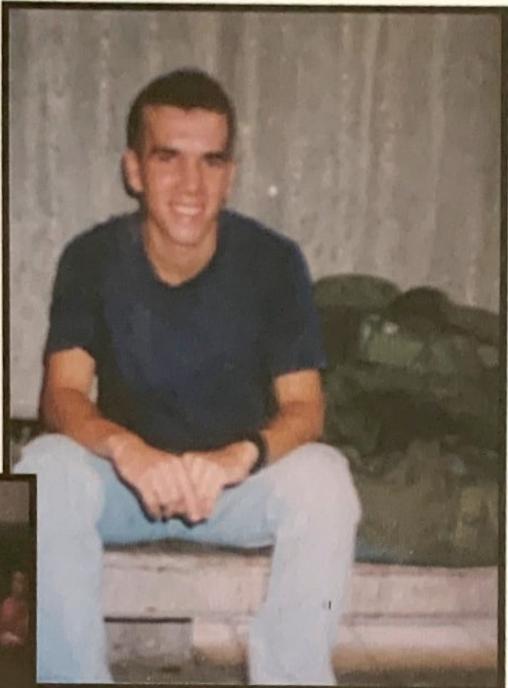
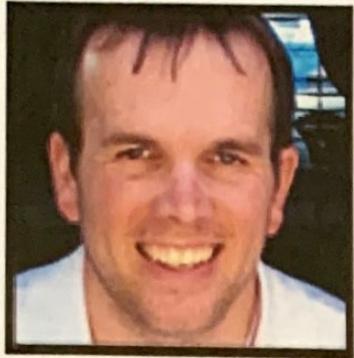
רועי קלין ז"ל



רווי בילדותנו



יום גיוסו - 4.8.1994



משבר יישראלי-לבנוני 2006 הוא מצב מלחמה ממושך לבנון ובאזור ובאזור יישראלי. המשבר כולל התקפות של החיזבאללה על צה"ל ועל יישובים בישראל, ושל צבא הננה לישראל על החיזבאללה, על יישובים לבנון, ועל מטרות תשתית לבנון.

המשבר החל ב-12 ביולי בעקבות חיזבאללה שכללה התקפה על סיור של צה"ל בתוך גבולות ישראל, חטיפת שניים מהחיילים בסিיר והריגת שלושה, תוך כדי פעולה הסבה של שיגור ורקטות לכל אורך הגדה. על פי החיזבאללה, העילה למבצע היה שחרור אסירים פלסטינים ולבנונים הנמצאים בישראל. בעקבות החטיפה צה"ל פתח ב-13 ביולי ב"מבצע שבר הולם" (לאחר מכן שינה שמו ל"מבצע שיטי כיוון") נגד החיזבאללה לבנון והמשבר התפתח לתקופה כוללת של ישראל על יעדים בכלל שטח לבנון ומגדר ים מסיבי של החיזבאללה על כל צפון ישראל.

בשלבים הראשונים של המבצע עיקר התקפה הישראלית התרחשה דרך הפצצות של חיל האוויר והפצצות ארטילריה מהים והיבשה - חיל האוויר ביצע אלפי גיחות הפצצה והשמדת מטרות. ברם, ככל שהחטיפה הלהימה גדל היקף הפעולות הקרענית של כוחות רגלים, שריון והנדסה קרבית בדרום לבנון וכפירה. בקרבות העוים שהתרחשו שם נהרגו עשרות חיילי צה"ל ולודברי צה"ל כמעט מחליל חיזבאללה. חיל מכפרים, ששימשו כמעוזים ומחסני נשק של החיזבאללה, חרבו בעקבות הלחימה. במהלך הלחימה השמדתו ותפסו חיילי צה"ל כמעט רובה של אמצעי לחימה ובהם רקטות, טיל"ן, רוביים, תחמושת ומשגרי רקטות ניידים. המבצע מוחלק לארבעה שלבים -

שלב א' - פתיחה: 12 ביולי - תקיפה פתעה של חיזבאללה.
ישראל עדין מגבשת את תגובתה.

שלב ב' - בלילה אוורי: 13-14 ביולי -

תקיפה אוורית מסיבית של ישראל בניסיון הכרעה ללא כוחות קרייניים.
מנגד - מתח רקטות על יישובי הצפון ועד חיפה.

שלב ג' - תחילת יומה קרענית: 19-21 ביולי -
פשיות קרייניות מוגבלות של ישראל: קרבות קשים במרון א-ראש ובינת ג'בייל
מנגד - המשך מתח הרקטות.
תחילת גיבוש תפיסה בינלאומית כיצד לסייע את הסכוסר באמצעות כוח בי"ل.

שלב ד' - הסלמה והרחבה: 1 באוגוסט ואילך -
הצטיפות כוחות מילואים של ישראל לשיטות לבנון.
השתלטות קריינית נרחבת של ישראל על דרום לבנון, ומבצעים מיוחדים.
מנגד - החמרה והרחבה במתח הרקטות על ישראל.
האצת המגעים הבינלאומיים לשום הסכוסר.

במהלך המבצע, הפנו צה"ל דרך הים, האוויר והיבשה מטרות הקשורת לארגון החיזבאללה ותשתיות לבנונית, והביא מאות אלפי תושבים בדרום לבנון לנוטש את כפריהם בעקבות אזהרות שפירסם ולנוק כלכלי לחשוויה אזרחית שנאמד בימיardi Dolars. במהלך הפגנות הבדות על כפרי וערqi לבנון על ידי צה"ל נהרגו לדברי ממשלת לבנון מאות לבנונים. במקביל, ירה חיזבאללה על ערים וישובים בצפונה של ישראל אלפי רקטות, שהלכו גרם להרג של עשרות אזרחים ועוד מספר חיילי מילואים, ולפוגעה באלפי אזרחים אחרים. כתוצאה לכך, רבים עזבו את יישובי הצפון והוורו מצב מיוחד בעורף בצפונה של ישראל, לרבות חיפה.

הכלכלה והתיירות בשתי המדינות ספגו מכה קשה. בשתי המדינות, המבצע רק הקשיח את העמדות וחיזק את התומכים בלחימה. בישראל זכה המבצע בסקרים לכ-80-90 אחוזי אהדה בקרב הציבור, ובלבנון ישנה תמייהה של כ-70 אחוז מהציבור לפועלות חטיפת החיילים של החיזבאללה כאמצעי לשחרור אסירים לבנונים מהכלא הישראלי. אם בתחילת המבצע, היו לבנון הטעינה ממשי חיזבאללה, בעיקר בקרב הדרוזים (ואילץ ג'ומבלט) והנוצרים, בהמשך הפק החיזבאללה לגוף לגיטימי יותר, שבשיאו הודה פואד סנוארה, ראש ממשלה לבנון, ללחמי חיזבאללה, על "תרומותם לבנון".

המשבר התנהל במקביל למבצע גשמי קיז שערך צה"ל ברצועת עזה שנועד להילחם בקרבות הקסאם ולשחרר את החטוף גלעד שלית.

הקרב על בינת ג'יביל-עדות מלחמי גדור 51¹

הקרב בבנת ג'יביל – בודאי בקרב הקשה והمفוריים ביותר של מלחמת לבנון השנייה – היה קרב של חיילים. לוחמים פשוטים ממחטיבת גולני – חלקים הוגדרו כבעיתאים ממשמעתי, חלקם עם בעיות ת"ש – שנפלו באחת למבון האש הקשה ביותר. שש שעות בלבד מפקדים, בעלי ציופי אווריר, בלי סיוע, בשטח נחות מבחינה טופוגרפית. עשרה מתוכם – מספר שיא לקרב אחד – מועמדים לקבל את אותות ועיטוריהם.

הם בכל התחלו בדרום, וודפים אחרי חמאניקים במסורת "גשמי קץ", מבצע שהנפיק צה"ל בעקבות חתיפתו של גלעד שליט. אבל זה, מבט לאחר, היה משחק ילדים לעומת מה שיבוא.

חתיבת גולני הגיעה לבנית גיביל במבעד זוכה לכינוי "קוררי הפלדה" – תגובה לנאות "קוררי העכבי" שנשא מז"ל חיזבאללה השיח' חסן נסראללה. ב- 24 ביולי 2006 נכנסו ארבעת גදודיו החטיבה לפאתיה המזרחיים של בינת ג'יביל. גדור 51 התפעל לשניים: המג"ד, סגן אלף יניב עשור, הוביל חיל מהוכחה, וסגנו רב סרן רועי קלין, הוביל את חיליל פלוגה ג'י, שהשתלטה על שני בתים צמודים. ביוםיים הראשונים, בחסות הפצצות של חיל האווריר, חשו הלוחמים ביטחון. "ראינו איך הבטים מתופצים, כמו בסרטים", נזכר סמ"ר ולד קוז'יקוב. "אתה מרגיש את העוצמה. תחושה של ואלה, יש צבא. אתה מרגיש שיש איתך מישחו. כל שלוש או ארבע שניות – בום, בום, עוד בתים התפוצצו. זה נותן הרגשה של כוח אדיר, מיד אנחנו הולכים לעשות להם. צחקו הרבה בימיים אלה".

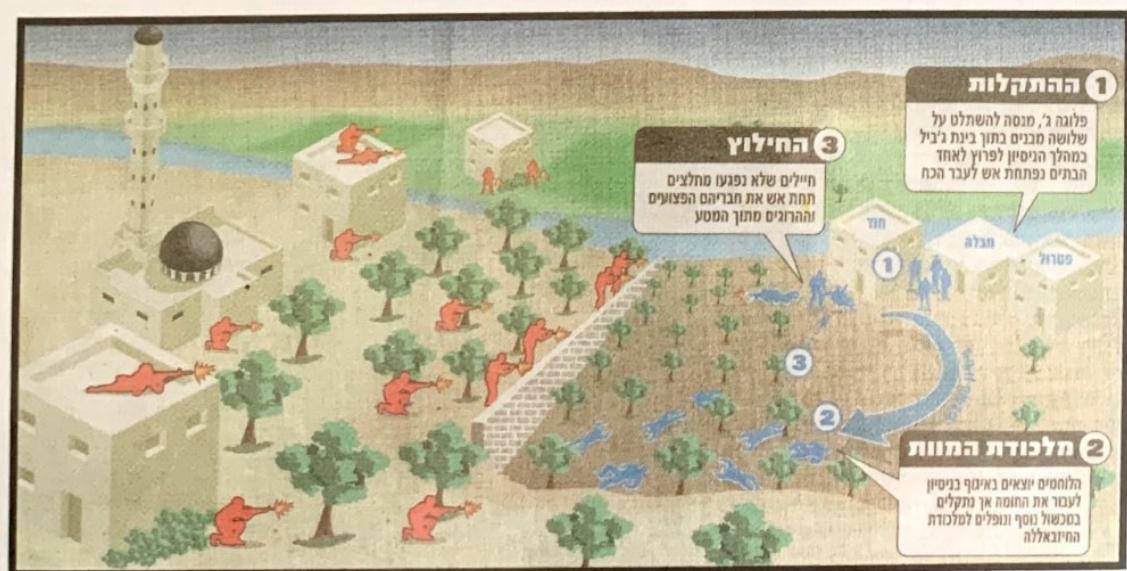
כבר ביום הראשון לבנון רשמו לוחמי הכוח הצלחה כשבועם, אחד מלחמי מחלקת הפטרול, הרג מחביל שעבר במקום. "ישבנו על אדן החלון", נזכר ערן החובש. "אכלנו לחמניות. פתאום אומר לי: 'אני רואה מחביל' אמרתי לו: אז תיראה בו. הוא הרים את הרובה, ככה עם הלחמנייה בהפה, והוריד אותו בכדור אחד". לtower העין, מוסיף ולד.

בלילה הילכו הלוחמים להביא את גופת המחביל. "היו עליו המון אמצעי לחימה", נזכר יוני רוט, צויר בבית הספר לקצינים. "מטען כלימגור, מחסניות, שכפ"צ, חומרה חבלה". שולץ נגע בגופת המחביל, נדלק פתאום מכשיר הקשור שהוא על גופו. "זה היה המכחד", נזכר ערן אליהו. "הינו בטוחים שהוא, עשו לנו מאורב ותוך שנייה אכלנו אותה. כל הדרך, נשאנו את הגוף שלו, המשכנו לשם ממכשיר הקשר שלו עצוקות בערבית".

לאחר יומיים התבשרו הלוחמים כי הם יוצאים מלבנון. "בשעה שמנוהה בעבר כבר אמרו לנו: 'אתם חוררים הערב' משוחרר ערן. "ישר כולם קיפלו את הדברים,AMLICH שלם שמנאנו בתים שנכננו אליהם, גם את גופת המחביל הכננו, וזהו. זה היה בערך בשעה תשע או עשר, ומאז' ישבנו, חיכינו, חיכינו. עברך בשעה שלוש לפניות בוקר אמרו לנו: 'במקום לחזור אתם נכנסים פנימה'. אתה מבין? הכל היה כזה מצוקמק'."

בשעה שלוש לפניות בוקר הלילה הפלוגה, על שלוש מחלקות – חז, חבלה ופטROL – להעמק אל תוך העיירה בינת ג'יביל. "הלכנו בטור אורך מאד, עם מרווחים גדולים בין אחד לשני", מתאר רוט. "אנשים שכבו משקלים מטוריים. מים, קשר, תחמושת".

לפני אור ואשון נתן מפקד הכוח חכימה את הפקודה להשתלט על שלושה בתים סמוכים בעיירה, ליד חומה. כל מחלקה קיבלה משימה להשתלט על בית אחר. מחלקת החבלה נכנסה לבית הצפוני בכו הbatisים ועשתה זאת بكلות יחסית. למחלקת הפטרול זה לקח קצת יותר זמן, אבל לבסוף הצליחו הלחמים לפrox פנים ולהשתלט על הבית השני. המחלקה השלישית, שניסתה לפrox לבית הקרוב יותר לחומה, נתקלה בדלת מפלדה. מפקד המחלקה, סגן עמייחי מרחביה, ניסה לפrox את הדלת יחד עם סגן מפקד הפלוגה סגן אלכס שורצמן והסמג"ד. הדלת לא נכנע. גם יורי בבריחי המנעולים לא עוזר. "לאט לאט חיזבאללה התחילה לזהות אותנו, ומה גם שנכננסו לדמדומים ואפשר היה לראות אותנו בלי אמצעי ראיית לילה. גם הרעם שהמחלקה עשתה שם הביא לזה שכנראה הם נחשפו". אומר המ"פ סרן אלון חכימה.



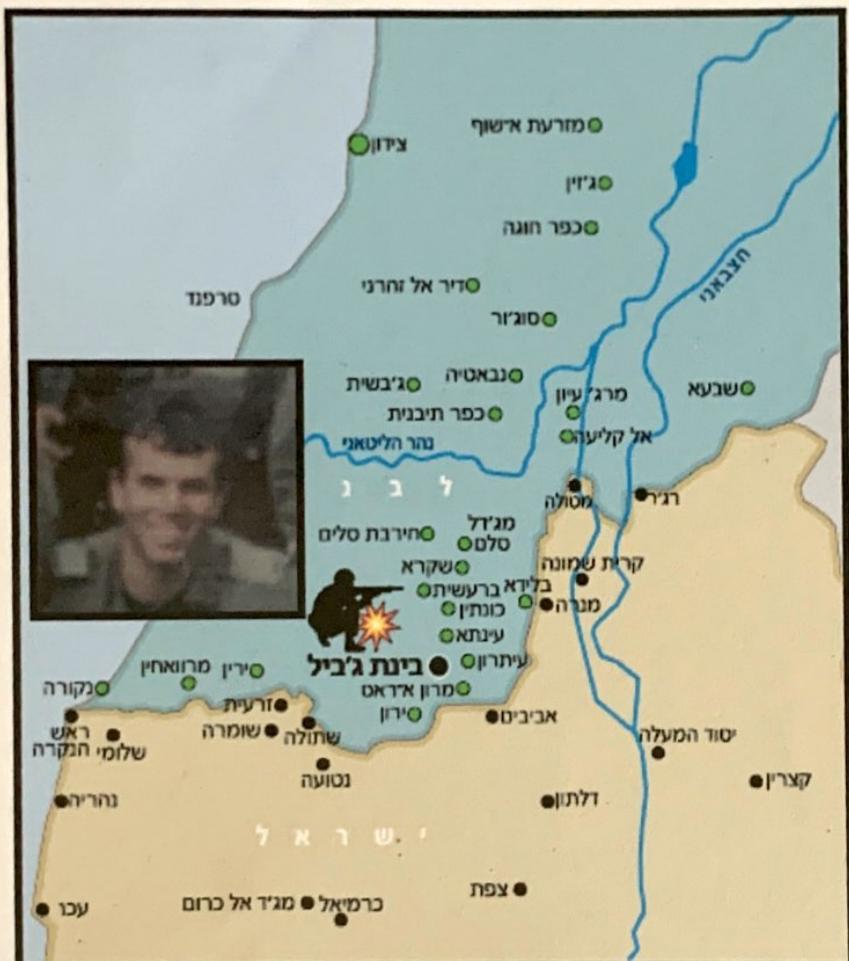
אזור הלחימה בלבנון



לוחמי גולני בתוך בית לבנון:



שוד הרים וארכז אל ג'בל



מפת האזור

פלוגה ג' מגולני נכנסה ב-27.07.06 לביית ג'בל. מטרים ספורים מהבית שבו תיכנו להציב מארב נפתחה אש מסיבית. 8 נהרגו, 22 נפצעו. הלוחמים ניהלו קרב פנים אל פנים ממשך יותר משעה עם אנשי החיזבאללה ומונעו חטיפת חיילים.

טַרְעָאִ קַפֶּד עַל גַּרְיָמָוּת

הלווחמים שנפצעו סיפרו בבית החולים כי הסמג"ד רועי זינק עבר רימון שהשליכו לוחמי החיזבאללה והציל את פקודיו. צה"ל עדיין בודק את הדיווח, אך ככלם תמיימי דעתם: רס"ן קלין הפגין אומץ לב רב.

הקרב הקשה והעיקש על בינת-ג'בל כבר מייצר ספרי גבורה, מהסוג שעשו לשמש בסיס למסורת הקרב העתידית של חטיבת גולני. אחד הספרים, שאת אמיתיתו עדיין בודקים בצה"ל, מיווחס לסגן מפקד הגदוד שנחרג, רס"ן רועי קלין.

לוחמים ששבו מהקרב אישרו בಗירסאות שונות את העובדה שרס"ן קלין חרב את נפשו וזינק על רימון שגלאל עברם לוחמי החיזבאללה, כדי להגן על פקודיו. סמל אוחד שלום ספר כי שמע את הפרטים מלחום בשם תרג'מן, שלחם לצידו של רס"ן קלין, והוסיף כי הוא עצמו ראה את סגן מפקד הגדוד אחרי הפצעה - ואחרי שאיבד את שתי רגליו, עד שמת בסופו של דבר בשטה. סמל אוחד שלום ספר כי כשהוא וחבריו טיהרו את הבית בו היו לוחמי החיזבאללה, רס"ן קלין ולוחם נוסף בשם תרג'מן היו באזור המטעים. לפטע השלכו רימונים ומטענים מכיוון לוחמי החיזבאללה, הסמג"ד רועי קלין זינק על אחד הרימונים ושילם על כך בחיהו.

את הספר הזה גם שמענו מליאור שרעבי, לוחם אחר שנפצע וגם מאلون דוידי, מישיבת ההסדר בשדרות, שלדבריו שמע זאת מلوוחמים אחרים. אחד הפצועים ספר כי יתכן שרועי זינק על מטען שהושלך, ולא על רימון.

בכל מקרה, ככל תמיימי דעתם על כך שרס"ן קלין הפגין אומץ לב רב במהלך הקרב. בהיסטוריה הצבאית הקצרה של מדינת ישראל זכור ספר דומה של חיל, עליה חדש ממרוקו בשם נתן אלבז ז"ל שזינק על רימון שנוצרתו נפלה במהלך אימון, על מנת להציל את חבריו ליחידה. על שמו נקרא "מחנה נתן", בסיס צבאי גדול ליד באר-שבע.



נוליו על הקבר. סונן עמיחו מוחביה ז"ל



ראם יגנו את משפחתו רס"ן רועי קלינין ז"ל

"מתארים תמיד את נוער
הגביעות כאנשים הזויים.
רועי קלינין, השם ייקום דמו,
שגר שם על הגבעות האלה.
קפא על רימון לבנון
כדי להציל את חילו.
לו לקרו נוער גבעות?
לו להרים את הבית?"



ביתו של רס"ן רועי קלינין ז"ל ביישוב עלי

סגן עמייחי מרחביה ז"ל מהיישוב עלי, שנפל
שבוע ש עבר בביית-ג'בל, הושעה למשך שנה
מפיקוד מבצעי בגליל מכתב מחאה שלחה
לרמתכ"ל ● ביתו של הסמג"ד רב-סרן
רועי קלינין ז"ל ניצב בשכונת היובל המזועדת
לפינוי ● שנה אחרי ההתקנות נוער הכיפות
הסרוגות ניצב בחוד הלחימה לבנון ● אבל
שבוע שבו עלתה תוכנית ההתקנות לסדר היום.
נשמעיםשוב הקולות של ערב פינוי גוש קטיף ●
בין סרבנות להקרבה



הפצועים מספרים על הקרב במבנה ג'בל



בית ג'בל. הם לוחמים חזקים, לא כמוני, אבל יותר טובים מהחמאס"

הלווחמים מספרים על הקרב הקשה: "זה היה ג'יהנום עלי אדמות. אנשים סיכנו את החיים לא רק עברו פצועים, אלא גם עברו גופות".

معداتות החילימ הפצועים שהגיעו אתמול לבית החילימ רכבם בחיפה, הגיעו מתחנה של קרב קשה. בית החילימ טיפל ב-22 פצועים מהקרב במבנה ג'בל, ודברי דר מיקי הילברט, האחראי על מין הפצועים בחדר המין, הם "סובלים ברובם מרסיסים וגם מחדרה של קליעים. רוב הפצועות הן בגפיים, מעט בחזה ובבטן". הילברט אמר כי זכרה לו תקופה דומה מלחינת מספר הנפגעים, במלחמת לבנון הקודמת, אז לדבריו, "נחתו פה מוסקים כמעט ללא הפסקה". הוא ציין כי בית החילימ רכבם עובד למשה בנווה חירום מלא.

הפצועים תיארו קרב מר בסביבה נזיה מול כוחות שהטמיינו מארב מתוכן היטב. האש שנורמה לעבר החילימ הגיעה ממספר כיוונים, "ירוו מולט ב-180 מעלות", תיאר אחד החילימ. רוב ההרוגים והפצועים באורך קשה הם מהכוח הראשון שניסה להיכנס לאחד הבתים במבנה ג'בל. רוב הפצועים קל מרסיסים הם מהכוח שהגיע כדי ללחוץ את הגופות והפצועים שכבו בשטח.

חלק מהפצועים היו בשטח פתוח ואחרים מאחוריוKirot ואך בטור הבתים. אחד מהם הוא סמל צחי דודה. דודה נפגע קל ברגל מרסיסים. "הקרב התחל בשולש וחצי' בלילה", אמר, "10 דקות אחרי הרתקנות הראשונה אנחנו הגיעו לסע'ה. הייתה שם אש כבדה מטולים, טילים, ארט'ג'ן. אני חיפיתי על החילימ שניסו להגיע לפצועים, זה ממש שעה. בסוף פגע טיל ברחבה בה عمדי, עפתה אחריה עם החומה מאחוריה הסתרתת. בחים לא ציפיתי שני אראה גופות ואנשים עם כדורים בחזה".

"הרימו אלונקות וטור כדי סחיבת ירו במחבלים"



טנק במבנה ג'בל

סמל אחד שלום נפגע בעת שניסה לחוץ את אחות הגופות שהייתה מאחוריו דלת ברזל. "ניסנו להיכנס, לפרוץ את הדלת ולא הצליחו. כשירתי בדלת ראו אותי ירו לעבר", סיפר. שלום נפגע מרסיס ברגלו. לדבריו, החילימ עשו הכל כדי למנוע מלחמי החיזבאללה להגיע לגופות החילימ.

החילימ תיארו מעשי גבורה של חברי. "הרימו חילימ באلونקות וטור כדי סחיבת הם ירו במחבלים", סיפר שלום. רב"ט ליאור שרעבי אמר: "זה היה ג'יהנום עלי אדמות. אנשים סיכנו את החיים שלהם לא רק בשבי פצועים, אלא גם בשבי גופות". לדבריו, שרעבי, לוחמי החיזבאללה הפגינו כושר לחימה רב, "הם לוחמים חזקים, לא כמוני, אבל יותר טובים מהחמאס", אמר.

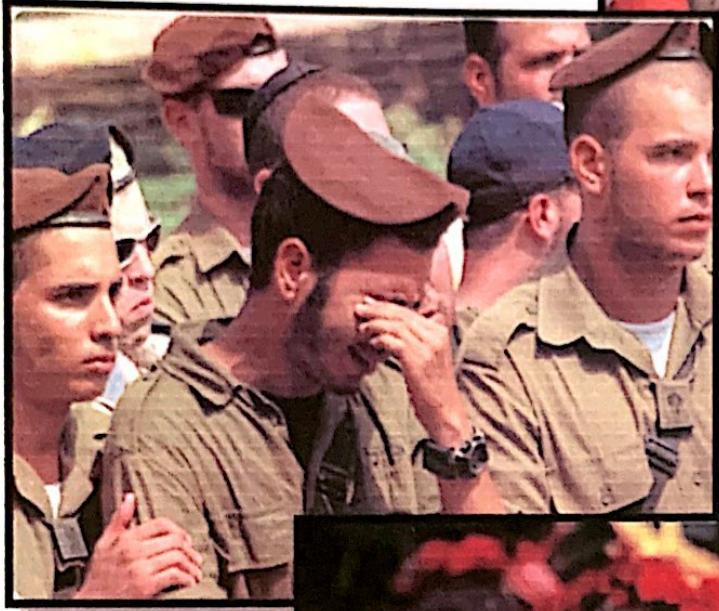
החילימ סיפרו כי אחד ממקורות האש הקשים של החיזבאללה היה מסגד גבוה שהיה בכפר. "הו שם אולי שלושים מחבלים", אמר שלום. סמל ראשון אברהם דגן, נפגע מרסיסים בזרועו. "הם ירו מכל הכוונים, ניסינו להגיע לפצועים", אמר, "באטי לזרוק רימון ואז פגעו בי רסיסים, אחרי

שנפצעתי לא יכולתי לעשות יותר כלום, חילצתי את עצמי".

לדברי חלק מהלוחמים היו גם היתקלויות פנים אל פנים עם אנשי החיזבאללה, אך איש לא העיד על קר ממקור ראשון. החילימ, מגודד 51 של גולני, סיפר כי היו לבנון במסך שלושה ימים רצופים, בהם הם צו למעטAAD שעות שינה, "גרמו באחד הבתים וכל שעה בערך מעירם אותן מחשש לחדרה לבית. מיד פעם עוברים מבית לבית", סיפר שלום.

רמ' בונה, בן 20 מחדרה, נפגע קל מרסיסים. לדבריו, "דזוקא אחרי יום כהה, המורל גבוה יותר. אני רוצה לצאת ולחזור לפעילות היחידה". אמו של בונה, חסקה, סיפרה כי "בשעה 12 וחצי הוא צלצל ואמר שהוא ברמ'ם ושלא נdag. מיד הגיעו לאן מחדרה. מאד קשה לי עם מה שקרה. אבל אני איתו וסומכת עליו ועל כל הולמתית ולא חונכתי על צבא, ורקשה לי מאד עם זה שהוא לוחם. אבל אני איתו וסומכת עליו ועל כל הצבא".

דרכם האחרון של לוחמי גולני



הופeo של אלין ייב עשר - מגד 51

כליוו, אחוי היקר

לפני כבשנה, בוקר יום שישי בחודש אלול, נסענו כל המפ"ים של הגדור לסיור בקשר סילוחות בבתי הכנסת בשכונות נחלאות בירושלים. בתום הסיור, הצעת שנמזהה להגעה לכוטל ונספיק להתפלל שחרית עם הנץ החמה. "וותיקין"- ככה לימדת אותה עוד מושג ביהדות. ראייתי אותו נרגש מהשעה המיוחדת זו, מתעטף בטלית, מניח תפילה ונוסח תפילה. והיום, שנה אחרי, ראש-חודש אלול, אני סופד לך בהר הרצל, בירושלים. כמה סמלי ואולי לא מקרי, שאת מותך מצאת בשעת הבוקר עם הנץ החמה.

זכות גדולה נפלה בחלוקת להכירך מקרוב בשנה וחצי האחרונות, וליהנות מאורך ומשפע אישיותך, אישיות עגולה, מורכבת, רב מדידת המקימת בתוכה הרמונייה ואחדות של ניגודים. מלא חוכמה ותבונה היודע גם להעריך דברים פשוטים. יסודי, דקדקוני, יורך לפרטי פרטים, אך לעולם רואה את הכלל, השלים, הרצף. מגן בסקסטון ובפסנתר, אווח בנסק ומקזען בלחימה. מלא רוח, אהבה ועדינות נפש, מסתער בעוצמה ובנחישות. שקט, עני, צנוע, מנהיג, קריזמטי, סוחף, מוביל.

בחודשיים האחרונים הן בעזה והן לבנון כשותפי מלחמה, קולות נפץ, רעש וגעש הקרב, אתה לא נבלה, מחפש איך ליצור, ליוזם, לא מתבלבל לרגע, נשאר חד ומפוקס, ממוקד. אף אמוןך בצדקת הדרך מתחזקת, מתגברת ומשרה מכוחה על סובבך.

ACHI,
נפלת מות גיבורים עת הובלת את לוחמי בהסתערות מול פני האויב ואף גוננת עליהם בגוףך. אתה הובלת ואני המשכו. הלוחמים לחמו בגבורה, בחירות נפש, הכו והרגו במלחלים וחילצו את אחיהם הלוחמים מהשתת. אני בטוח כי הייתה גא בהם על גילויי הגבורה המופתים, על האיתנות, העיקשות והרעות שהופגנו תחת אש.

רווי,
בנסותי להבין את מקור עוז רוחך, אומץ הלב, הגבורה, אני מגיע ללבך הטהור, לזכות נפשך, לאהבה העצומה שלך עם ישראל ולאرض ישראל. במידות הראייה כותב הרב קוק כי "הענווה מחוברת עם השלמות הרוחנית, היא אפשרות להשיג השגה ברורה אשר משלימה את הרצון". עוז הוא אומר כי "הענווה-זריז".

"הנני- הוא לשון ענווה וזריזות", אתה, גם בעיתות שלום ובשעת הקרב אמרת "הנני", רצת והובלת את לוחמי בקרב.

חברי,
בשנה וחצי האחרונות, הייתה עבורי אח, חבר ורע, סגן שהוא בעצם מפקד.
מקור כוח בשעות החלטה קשות, עוגן ברגעי משבר. הוספת חוש הומור
בריא שהפיג כל מתח, וידעת לעשות זאת בבחן ובצחוק מתגלגל שהדיביך
את כולנו. תמיד הברקת במחשבה בריאת המשלבת חכמה ורוחן מון
המקורות היהודיים ופרקטייה עכשוית.

משפחה קלין
אהרון, שושנה, יפעת ונועה
שרה, יואב וגלעד
borcetem בבן, אח, בעל ואב נפלא.

בכל יום ראשון, לאחר שרועי שב מחופשת השבת היתי מתמוג מסיפור
האושר שלו על המשפחה.
רוועי אהב מאד את גולני, והיום יותר מתמיד, גולני היא משפחתכם.
אנו מודים לרוועי ולכם על הזכות המופלאה שנפלה בחלוקת להיות פקודיו
חבריו ומפקדיו.
מי ייתן ובחודש אלול זה יפתחו שערי רחמים ונחמה, ושכל תפילותיכם
תתקבלנה.

רוועי, רציתי לכתוב לך שיר של אחד משוררי ארץ-ישראל ולא מצאתי את
המילימ הנכונות. אז נהגתך בגישתך וחרזרתי למקורות.
וכך קונן דוד המליך על מות שאול ויהונתן:

"הצבי ישראל על במוთיך חלל איך נפלו גיבורים,
אל תגינו בגת, אל תבשרו בחוזחות אשקלון
פנ תשמנה בנות פלשתים, פנ תעלוונה בנות הערלים...
מדם חללים מחלב גיבורים, קשת יונתן לא נסוג אחור וחרב שאול לא
תשוב ריקם
צר לי עלייך אחוי יהונתן, נעמת לי מואוד, נעמה לי אהבתך מאהבת
נשים.
איך נפלו גיבורים ויאבדו כל' מלחה."

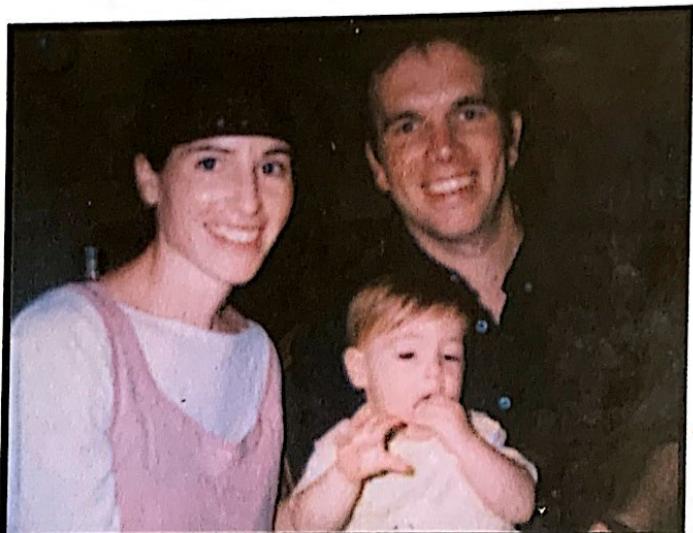


רֹועִי זָלֶל עִם אֲשֶׁתּוֹ וְהַילְדִים

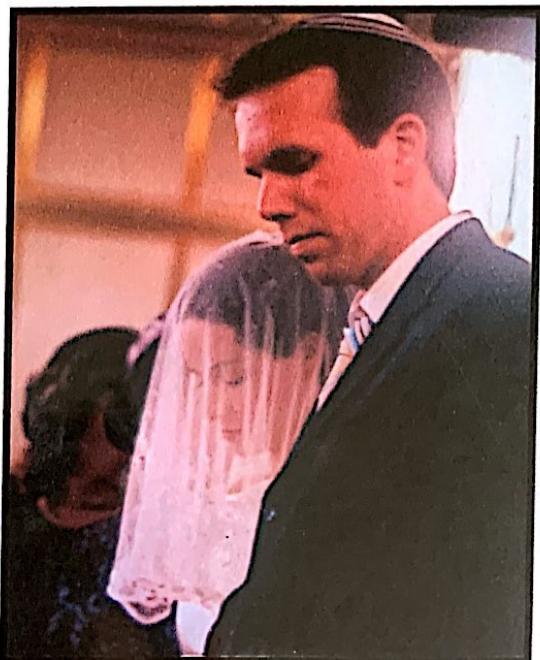
רועי ז"ל בברית בנו



רועי ז"ל עם בניו יואב וגלעד

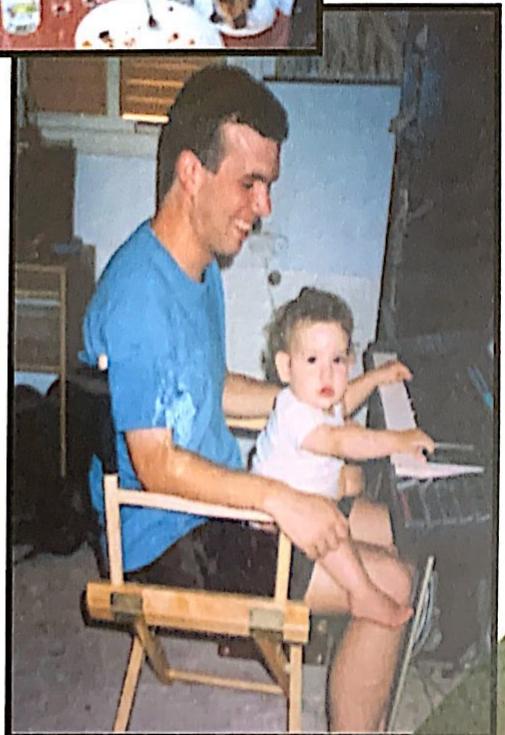
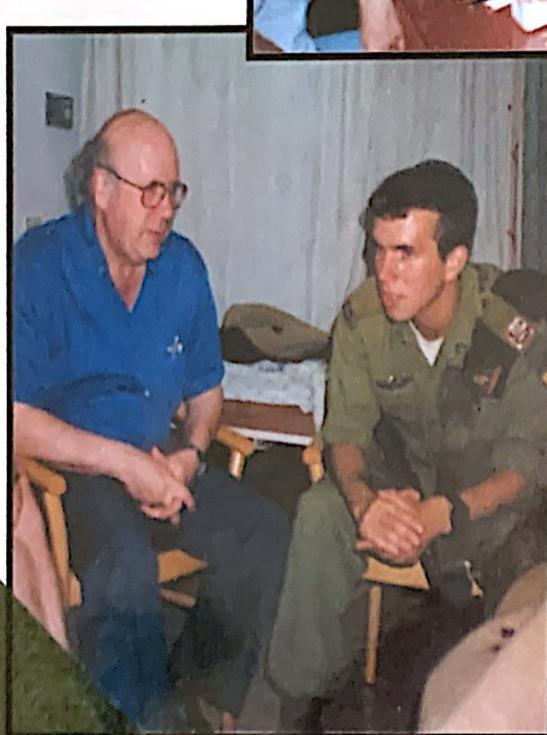
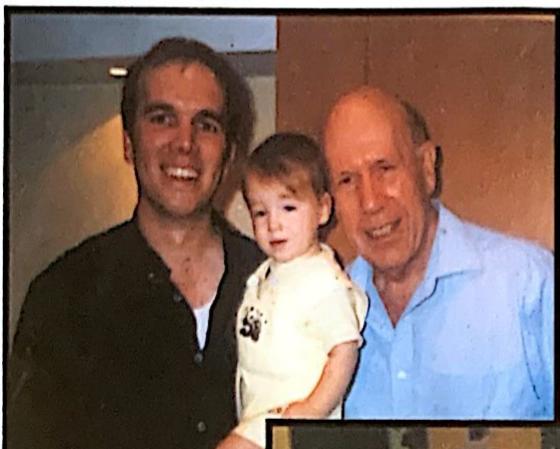


A color photograph of a man and a woman smiling and holding hands. The man is wearing a dark suit and a blue patterned tie, while the woman is wearing a light blue, long-sleeved dress. They appear to be at a formal event.



זָכַרְתִּי כֶּרֶב זֹבֵךְ גַּעֲמָרִיר אֲלֵתָה כְּלֹמְדָה יְהִי
לְפָנֶיךָ אֹתוֹתִי פְּמָלְבָר בְּאַרְצָה לֹא זְרוּעָה

רועי זיל עם משפחתו





דברים שנאמרו באזכרה במלאת 30 ימים למותו מפי יפה, אחותו של רועי זיל:

רועי יקר ואהוב שלנו.

מאז מותך חלפו כבר 30 ימים.

חלפו רק 30 ימים

הכאב הוא קשה מנשוא. וכשמו כן הוא - כאב שקשה מאד לשאת. בנטיב חייר הקצרים, הצלחת להשאר חותם בכל מקום בו הייתה ולכן האבדן והחוסר מורגשים בעוצמה בלתי נתפסת.

אנו שומעים עלייך סיפורים וחוויות שעברת, במעגליים השונים בחויר, ואנו נהנים איתך, מופתעים ממך, כאבים איתך ובעיקר, אוהבים אותך ומתגעגים אליך בכל מואדנו.

אייזו נפש גדולה הייתה לך. כמה חכם ומוסתר ונכון, יצירתי, בעל דמיון, תועזה, קור רוח, נחישות ואומץ וגם כמה חזק ורגשות שפעו ממך, כמה חום ואהבה הענקת, איזה חושך מפotta היה לך, תוכנות - שליוו אותך לכל אורך חייר, והתנקזו לרגע אחד ויחיד - הרגע האחרון של חייר, שגם בו, מכלול התוכנות הללו בא לידי ביטוי.

אתה רועי שלנו, אך גם של כולן. אתה הגיבור שלנו, אך גם של עם ישראל כולם, שלמענו נלחמת עד טיפת דםך האחרון.

רועי, אתה במחשבותינו ובתודעינו בכל רגע במהלך היממה ואנו נשא את מורשתך עמננו לעד.

במשך שנים, הקראתי קטעים בטקס זיכרון, מעולם לא העליתי בדיוני שאעמד מעל קברך ואשא דברים.

בחרתי לקרוא את "סדר הנופלים" מאת חיים חפר:

הם באים מן ההרים, מן השפלה, מן המדבר
הם באים שמות, פנים, עיניים, ומתייצבים אל המסדר.
הם באים בצד גברי - חזקים ושהזופים,
הם יוצאים מtower המטושים המרושקם ומן הטנקים השרופים,
הם קמים מאחרי הסלעים, מעבר לדיננות ומtower תעלות הקשר,
גיבורים כאריות, עדים כנמרים וקלים כנסר.
והם עוברים אחד אחד בין שתי שורות של מלאכים,
המאכילים אותם ממתקים ועונדים על צווארם פרחים,
ואני מביט בהם והם כולם שמחים
אליה האחים שלי, אלה האחים.
והם פוגשים זה את זה, עיניים שחומות וכחולות וחומות,
והם מזכירים זה לזה שמות וכל נשק ומקומות,
והם מודגים זה לזה ספל קפה ותה,
ומתפרצים פתאום יחד בקריאות כייק - היל!
והם פוגשים בקהל הרב רעים וידדים,
והמפקדים טופחים על שכם הטוראים
וالطائفאים לוחצים יד למפקדים,
והם פורצים בשירה ומוחאים כפיים,
ומקשיבים להם בהתפעלות כל יושבי השמיים,
והפגישה נשכת יום ולילה, יום ולילה
כי חבורה שכזאת לא הייתה עוד למעלה.
ואז, פתאום, שומעים הם קולות מוכרים, בוכים
והם מביטים הביתה, אל אבא ואמא, אל הנשים, הילדיים, האחים,
ונfinehs דוממות, והם עומדים נבוכים
از מישחו מהם לוחש:
סליחה, אבל היינו מוכרכים,
ניצחנו בקרבות, וכעת אנו נחיכים.
אליה האחים שלי, אלה האחים.
וככה הם עומדים והאור על פניהם,
ורק אלהים לבדו עבר בינויהם
וכشدמעות בעינו הוא מנשק את פיציעיהם,
והוא אומר בקול רוטט למלאכי הלבנים:
אליה הבנים שלי, אלה הבנים.

הספרון של דורין - פקוד מצוות ב"גוז"

הלם בק"מ - ככה ה"תי מגדר, באופן המדיוק ביותר, את השבועות המסיימים של חדש נובמבר 1996. הלם שטרף את מוח הצעיר והמבועת, ושווה לפניו צבע בהיר צעוק, (לא ספק בהיר מדי, עברו מי שבישרו לו בזה הרגע שהוא מתעד לבנות את שלושת שנותיו הקרובות בחטיבה ה"חומה"). הלהם חלף אמן תוך ימים ספורים, אך מטען הקשיות העצום שממנו הורכב בשבייל המשוג צה"ל באותו יום, רק הלך וגדל, הלך והתמלא. הצבא היה חידה ענקית. מסקירה מהירה של הדמויות המסורדות אותי, בשלשות הרופפות והmortises שהקמננו אחרי הגיבוש ליח"טיות של גולני, הצלחתי לקלוט כמה פרצופים ששידרו את אותו מסר סתום ומהורהר לעולם, כל אחד בדרכו שלו. הוקל לי מעט.

יום שישי אחרי הגיבוש - מחייבים לשיחת מ"מ ראשונה. רועי נכנס בהליכה מהירה ראש מעת קדימה מבט רציני, דורך, כמעט ולא יכול להתפרק עוד מלhocיא החוצה את דבריו הראשונים, רק צער, למי שמרגע זה ואילך היי חייליו, חניכיו, ובמידה רבה בכל הקשור לעולם הצבאי. יצררי כפיו. המפקד המ"מ מזכה אותנו במשפט אחד בלבד:

"אתם מתחילה מסלול ביחידת חדשה של צה"ל - אף אחד לא מזכיר את שם היחידה, לא מספר כלום בבית, ולא מדובר על זה עם אף אחד מסביב".
"זהו"? חשבתי לעצמי? מה עם "שיק הקשיות" הענק שהבאתי אליו, שהולך וגדל ומכביד לי על הכתף (שכנראה עוד לא משמש מכירה את המונח כבוד באמת). באותו יום שישי יכולנו אני ושאר טירוני "גוז" הטריים לקבל לא מעט מידע לגבי היחידה, בכתבאות ענק שפורסמו בכל מוספי השבת- היחידה החדשה של צה"ל נחשפה.

מאוחר יותר ככל שצלנו חבר"י ואני לטור עומקם של הטירונות והמסלול, למדתי להבין את פשר השיחה הראשונה זו. היום אני מאמין שהמשפט הקצר אך המחוسب זהה, היה הדרך של רועי להתחיל בחינוכו הצבאי, באמצעות הנקודות הערכיות המשמעותיות ביותר עבורי- הצניעות. בהמשך יחתוך ערך הצניעות כמעט את כל משימותינו כמחלקה וככזוות: "עובדת שקטה", בלי צעקות מתחת לאלונקה, בלי קריאות קרב מיותרות.

האמת היא שרועי לא נזקק ליותר מדי הסברים, שכן עמד לרשותו אמצעי ההסברה החזק ביותר שיכול רקין צער לבקש- "הוא עצמו"- רועי, או במונחים יותר מקובלים "דוגמא אישית". ובאמת מספיק היה לעקוב אחר התנהלותו ומעשייו של המפקד המ"מ. בשביל לקבל שיעור מעלה על צניעות בפועל, במשמעותם יומאים, בסגנון דיבור, ובאופן ביצוע המשמעות.

לאט, לאט גם עדר למ רועי להתריר את סבר השאלות והדילמות שמתהווה אצל כל טירון בהתנסותו הראשונית, עם המערכת הצבאית. שיחות המחלקה השבועית בסיכון כל שבוע, הפכו במהרה לאיירוע מיוחד, להזדמנות נדירה לשמע את רועי, מדבר, מסביר, שואל, מקשיב- למעשה חושף בפניינו את יכולת הנימוח הנדירה שלו, את דרך המחשבה הנקייה, הבניה והగיונית באמצעותה "פתר" בשビルנו את כל צה"ל כלו. אני זכר את עצמי מהופנט בשיחות הללו, מקשיב ובולע כל משפט ומילה, לפי מיטב זכרוני השקט והקשב שרצו לכל אורך השיחה, ונבעו מהיות חבר"י לצוות בהליך רוח דומה.

אכן, במבנה צבאית, של היררכיה עיקשת, של שרשות פיקוד מובנת ומקובעת, קצין המדבר בשם היגיון, השכל הישר והמחשבה הינה, הוא אינו עני של מה בכאן. לעולם לא הצלחתי להודות לרועי על כך, על הדרך בה עוד אוננו לחשוב, לפעול מתוך הבנה אמיתית של התמונה הכלולית, ולא מתוךzieות בלבד. עברו המון שנים מאז, כמעט עשור. לפני חדש בערך פגשתי את כפרי, לברי ל佐ות מאותם ימים, באוהל בסיס אלקיים שבחוף, בנסיבות שלעתיד יתבהרו ב"מלחמות לבנון השנייה": "פגשתי את קלין" הוא מדווח לי, "התפלנו ביחד בבית הכנסת - הרגשתי כמו בטירונות". ואכן גל אדריכל תמן, תחשות וחילקי משפטים הציפו כל תא אפשרי במוחיו והחזירו אותו עשר שנים אחרת. זו הייתה הפעם האחרונה שמאסה כזו של זיכרון, תחת שם הקוד "רועי קלין"

עלתה במוחי, בדרך נעה, מלאת התרgesות והתרפוקות על העבר.

אני מנסה לשרטט כאן במילים, תמונה זיכרון שהולכת איתי מאז שזכיתי לפגוש את רועי ולהיות תחת פיקודו. לתאר נקודת מבט אחת, של חיל ב"צוות רועי". חיל שمبرך כל יום על המפקד המוכשר שזכה בו, על הרגשת הביטחון והגאותה שמצוברת אצלך רק מתוך הידעשה שרווי נמצאה שם מוביל אותו, גם אם באותו חיל לא ברור בדיקן לאן הולכים), והוא לא ממש במצב פיזי מתאים בשביב לנסות לחשוב על זה ממש עכשו).

חשוב לי להגיש לכם, למשפחה של רועי, את נקודת המבט הזה שלי, מצומצמת וחוטפה ככל שתהיה, כיון שבצבב רב אני מבין שאין בדרך היחידה עבורנו להמשיך ולהכיר אותו. אני יודע שרווי היה הרבה יותר מפקד של חיל במסלול, הוא היה בין של הורים, אבא של ילדים, חבר לחיים ובעל של אדם אחר שאיני מכיר, סך כל נקודות המבט הללו הם מה שנוטר לנו, ונוצר בכך צורך עד_Atמול בלילה להעיר את התמונה בנקודת מבט נוספת, ולהעביר אותה לכם, שתוכלו לספר, לדמיין, ולהכיר עוד דבר שואלי היה קצר נסתר מכם בעבר.

אני אפסיך עכשו - אני חנוק מעצב - ולא מסוגל יותר לכתוב.
שלכם - דורית מ- "צוות רועי"

(רועי לא הסכים שנשتمש בשם - "צוות קלין" כפי שהוא ברוב היחידות).





תאריך: 21/08/06

נספחוות צה"ל בצלילה.

לאחדן ואנשנה קלין וצחים
והמשיח שדה יהודית וחילזים גלעד ויואב הקטנטנים

משוחת קלין מוקירה,

ושופע סיימתי את חשיבות הארכות איזה ונישן לומר שאבטי בות, אני יוזע מהיקן זאת שאבטי את הרכות אן את בהחלט משדרת זאת בבל משפט ואפללו בין העמשות. למןוף שדיברנו ארוכות ברצוני שוב להעלות על הכתב דברים ולספר לכט על מפגש ממד איש שהיא לא עט רועי זיל,

כפי שעסיפרתי לך אני איש גולני, התחלתי כחיל בחטיבה עד סן מפקד חטיבת גולני, חיקוי אף מפקד חטיבת טירטמן ועוד מפקד תפקדים כולם בשטח ובלחימה. את רועי הרכז דל צוב ורועי אף שירת תחת פיקודי הישיר בקצין עם הקמת ירושלים אמר בתקופת שגנית מפקד בפיקוד הפעונים של חטיבת גולני. אروع אחד שנתרט בזמנינו ואהמת זאת עמפה:

בשנותי מפקד בפיקוד הפעונים של גולני באותה תקופה רועי היה מפקד צוות באנו, ייחודה אז הינה יוזעת ב"סניטוניפ". שמקצועה היו מבצעים לחילות כדי "להשל" אותם, אני רציתן לעוזר גנאלת זו. לפה באנז תלילנות התהפשתי לטירון וחלכתי לראות את "בסיס הרישוף" של פלוגת צוות אגוז, שעזבתי דרגות, רבשת, כובע רוחב שליטונים, "יהכונת", מסדר, סדר בפניהם וنعمדת. מתחת לעצביפות

חשוך מביטן, צופה ומקניא למלגות טמל חמוץ/צוות של רועי, למזר, "הרע", הייז, שקו בנצחיג נלא שמתו לב שוזעי עמד וגם צופה על אותו מסדר, רק שהוא חבטון כי בתקופת שלו ואני לא חבטוני בז. מרטאים שמעוני קול-מאחורה: "חיל אפשר לעוזר לך...?" נמתהתי, חופתני והסתובבתי לאחנו ונדיתי את רועי.



חרטוטי לנשות "ולשחק" אולי רועי לא זיהח אותו ואמרתי לו "המפקד אני כאן כי מפקד ששל
מחפש אותו ואני רוצה לבורוח..."

רועי חיה את ידו על כתפי ואמר לי "גוא נשב ודבר...". במשך חמיש שעות הרכז כי פהו
ערפדים..." ועוד שלא יכולתי עוד לחתוף... הרמתי את הכבע שיזהה אותו והוא זיהה. אמרה
ל "ישר כוח..." חלכתי וחשאתי אותו מופתע... אני לא סתרתי לאש ויתכן שם הוא לא, כי
חספרא מעולם לא הגיע אליו "חורה"...

זהו רועי, מעתים חקצינים היו נוהגים במוות בסיטואציה שכזו את בטונו חטיוותה.
משפחה קליין תירוח אהרון, שוננה, חרעה שרה - יהודית, ואילית גלעד ויואב, אט אל'ג
יעאל אוור נספח צה"ל בדורס אмерיקה, אחראי על ציילה, ארגנטינה ובקווזור שלוח לבנט גענמק
לייבי את תנוממי לאובדן הבן, תבא, הבעל והאדם הנזול ולדמת הנטלה שאינטנו בולגן.

אין מלים שיכלות לנחים ואין מעשים שיכולים לתקן את אשר קרה, אך אני יכול לומר באהז
שהחיה כל ימיו בלחימה ובמי שיש לו הורים, אישת וילדיהם, היהתי רוצח שם יקרה לי משוחרר
ימשכו את דרכו ולא יתנו לאروع לעצור את חייהם, אני מניח שכך גם היה רצצת העין.
הmulat שאכל לעשות ובתו אתם תעשו זאת תרבה הינו התשכח של רועי ובבל מה שאנגל
לטייע, ליעש ולעוזר אהיה יותר ממוכן ומזמין, יש לי כבר רצונות אבל לך עוד יש לנו...

מי יזון ולא מטבח עיר עיר.

במציאות

יעאל אוד-אלים

הספרה של נועה - אחותו של רועי ז"ל

רועי, רועיקי, רויקה, אח שלי יקר ואהוב, אני רוצה לומר לך מילים שידיה ימו את השומעים, שירגשו ויגעו כדי שיבינו איזה מין עילוי אתה. ולא רק לישאה או כמו המילים שתמיד אומרם על המתים. אני רוצה לומר מילים שיגדרו את אישיותך אהוב הייחודה, הheroית וחסורת הפשרות, יפה הנפש ואוהב הארץ, אהוב באמת הארץ והקרקע עליה התישבת. הקמת את ביתך מתוך אידיאלים, הלכת לצבע מתוך התgisות מלאה ומחשבה אמיתית וכנה לשרת את הארץ. אפילו שבחرتך בדרך אחרת בחיה, מעולם לא ניסית להטיף, לחנוך או לתקן, קיבלת אותו ואת הסובבים אותו. פשוטים! היה לך חוש הומוור מייחד ומתחכם, יש לנו צחוק דומה ומתגלל שתמיד מנסים לחקות אותו. הלוואי, רועי שאוכל לשוב ולצחוק ולדעת שיש חיים אחרי המוות. רועי- אתה צזה מדחאים, יקר וטוב ואין עוד בלבד ומן- בלבד. בטח הייתה מאד שמח אם הייתה מצטטת משחו מהכתביהם, אבל אני בטוחה שאתה מקבל בירושה שלך גם את המילים האלה.

אני אולי הייתה הגדולה יותר מבין שנינו, אבל אתה הייתה הבוגר, הרגשת תמיד שאתה מגן ומגן עלי ועל כולנו בעצם... כדי שנוכל לחיות בשקט ובסلام. אמרים שנרגשת מות גברים, זה בודאי הגיע מתוך שיקול דעת וביטהה בדרךך ושלמות עם כל דבר שביצעת בחיך.

האובדן הוא נראה מכוא, אהבת אותך, מאוד.



דרכם האחרון



שמעונת לוחמי גדוד 51 של גולני שנהרגו שלושם בbijnat-
ג'بيل הובאו למנוחות:

רס"ן רועי קלין - סמ"ד 51 מהיישוב עלי, הובא למנוחות
בהר הרצל ומיד אחריו נטמן סמ"ר אודה קלואזנר מבית
חורון.

סגן עמייחי מרחביה מעלי נטמן בבית העלמין בית היישוב עלי.
סרן אלכס שורצמן מעכו הובא למנוחות בית העלמין
הצבאי בנחריה.

סמ"ר שמעון דהן מאשדוד נטמן בחלוקת הצבאית בית
העלמין באשדוד.

הלווייתו של סמ"ר עידן כהן מיפו נערכה בית העלמין
הצבאי בחולון.

סמ"ר שמעון אדga מקריית גת נטמן בית העלמין בקריית
גת.

סמל אסף נמר מקריית אתא הובא למנוחות בית העלמין
בחיפה.

במוצי תראו

וכן תעשׂו..."

תעודות הערכה
מטעם
אלוף פיקוד המרכז
על
פעילות באירועי "גאות ושפלה" תשס"א-תשס"ב
מונתקת
לשרון ורועי קלין
"אגוז" - חטיבת "גולני"

רונן רועי קלין משתמש כטפרק ב'אגוז' והוא מפקד כוח שביע מארב בגיורת הר עיבל בחרירין י' נובמבר התשס"א (22 באוגוסט 2001)

במארב זה, זיהה הכוח בפיקודו של רונן רועי קלין חולית טחבים

שעלתה בחנות טען.

הכוח פתח באש, ממנה נהרגו שלוש טחבים ונפצע מחלב שלישית.

הכוח רדף אחריו הטחבל השלפני בורודף זה, ואטורו ישירה מחלבים

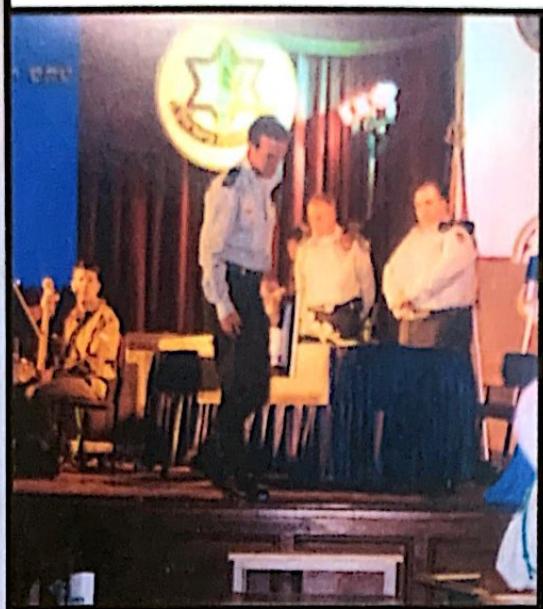
נוספים.

במהלך הקרב עם מחלבים אלו נהרגו שלושה מחלבים

על פלנץ' זו - מנענחת לן תעוזת הרספה זו.

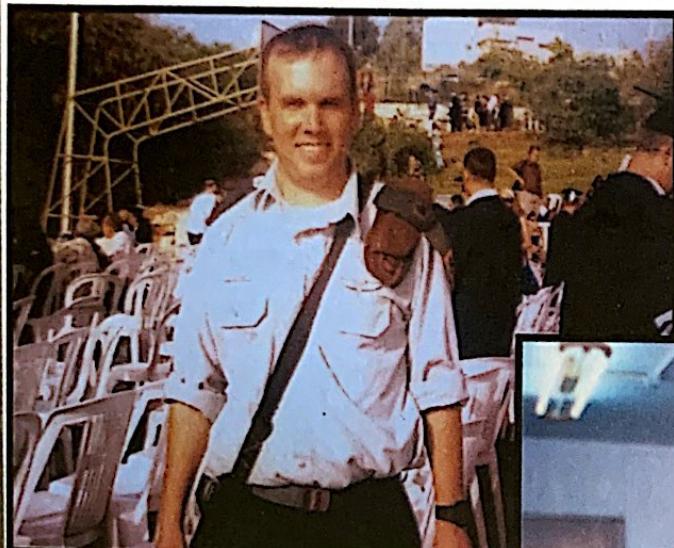
ישראל איזנשטיין
רונן רועי קלין
אלוף פיקוד המרכז

ב' בטבת התשס"ב
17 בדצמבר 2001

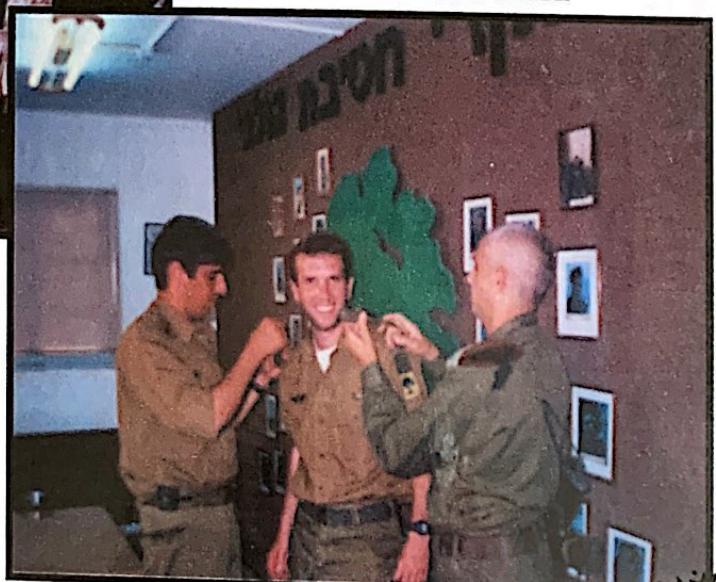


רועי ז"ל מקבל תעודת הערכה
மאלוף פיקוד מרכז

רועי בטקס קבלת התואר



הענקת דרגה לרועי ע"י אל"ם
שמעואל זכאי - מה"ט גולני



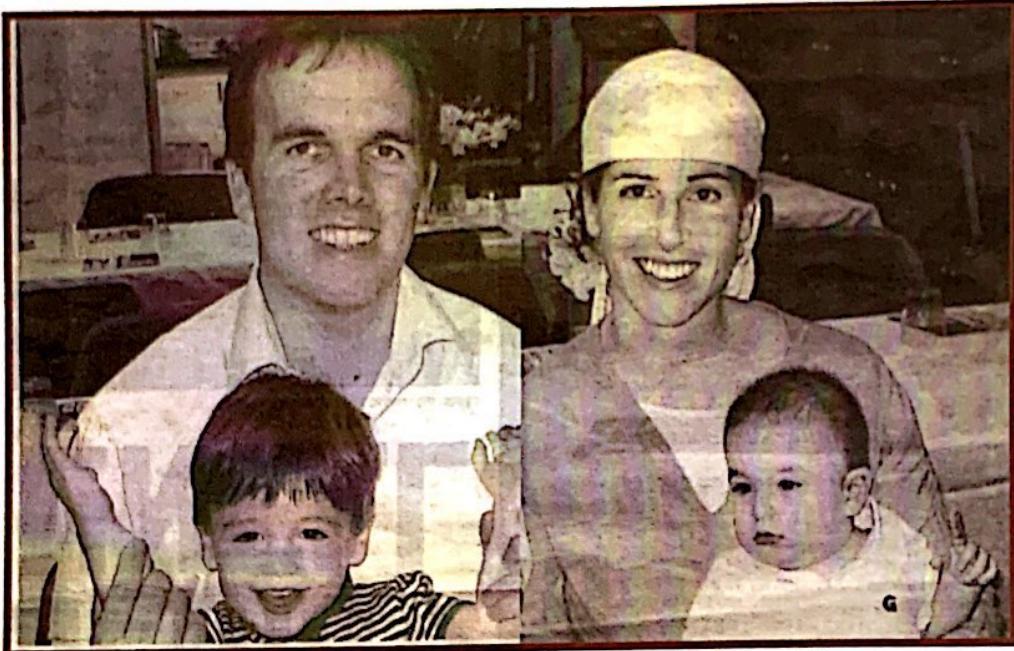
קְרִלַת עַיְטָרָה לְהַעֲזֵז לְהַפְעֵז זָאַל

בתאריך א' באב התשס"ו (26 ביולי 2006) נתקלה פלוגה ג' של גדוד 51 בעשרות ריבות של מחללים למרחב בנת' ג'בל. במהלך קרבות, שנערכו בשטח נחות, נהרגו שבעה מלוחמיה, ובכללם - חסם"פ ואחד חמ"מים, ונפצעו 24 לוחמים, ובהם המ"פ ומפקדים אחרים.

סגן מפקד הגדוד, רס"ן רועי קלין, חבר לכוכו החוד הפלוגתי משמע כי חמ"מ, מפקד הכוח הקדמי, נפגע וכי בכוח שנכנס לשטח השמדת יש הרוגים ופצועים. רס"ן קלין רץ קדימה תוך כדי לחימה ופיקד על הקרב מ לפני הפגעים. הוא פקד על הלוחמים להшиб אש, חילק גזירות ומשימות ועסק בחילוץ הנפגעים משדה הקרב. הכל תחת אש עזה של מקלעים ומיחי רימוניים. כשוויוה רס"ן קלין כי חמ"מ פצוע קשה, התקדם לעברו וחורה לחיללים שטבבו אותו לירוט לעבר המחללים הנמצאים מעבר לחומה. לאחר העלאת חמ"מ על האلونקה, נורק רימון מעבר לחומה. לאחר העלאת חמ"מ על האلونקה, נורק רימון מעבר לחומה והתגלה סמור לאلونקה באופן שסייען את כל הלוחמים שבקרבתו, כולל הפצוע. רס"ן קלין הגיע בגופו על חייליו מפני הרימון והוא נהרג וקראית "שמע ישראל" בפיו. רב סרן רועי קלין ז"ל הראה במעשו רוח לחימה, יוזמה, קור-רוח ואומץ לב עילאי תחת אש. על מעשה זה הוענק לו עיטור העוז בהתאם להוראת סעיף 7 לחוק העיטורים בצבא ההגנה לישראל, התש"ל 1970.



באג"ץ קבוץ: בית הקצין ההרואג י"הדרם



הסמסים מתחוו בקרות לעת העדרות
הבדינה איזי'ין כב' צו' ור' ר' לא
ומסתה' מ' ר' ר' מארון עיר' צב'ין, והא
אי' שבסובין נגנו לא' סדר' ר' וליק' על
קי' פיט'ן. בגיסות אלן, ורב' יוס
ההשכט'ן, וזה על מבדון להלך את
הסמסים לא' כל' ואחרות לתקב' לח' ור' וביס'
ויל' ר' ר'

שכונות הקצינים

סיטון והולך שוכן על גבעה האסורה
ורוחנית מושחתת ליל'. להענין הטענה
השכנית ומוליה בראובנות אונאה נגע
והויבת התהום והריגת כסופה נגע
בכ"ה, ולבסוף לא הרוך והולך ליל'!
ונא, ונא, ונא נפץ על הירח האטאלנט.
בגדי עפרות, בגדים כבויים קער.

סדר השכנים או ובשיר בסיסים את
הנישׁות, והוכנת הדורות בנהר ולק
ודברתם והערבים מעד לזרעה עד פ'
ולעליך גג'!

בז' ייר' הירח כסופה נגענו מז' זק'

אב' אשכנזי

רשות רועי קלין ז"ל.

המעט שאנו יכולים לעשות עבור מי שהקריב את חייו באופן הירואי כל כך, הוא לספר את סיפורו. לא ברור למה התקשות הדתיקה-עד-העלימה את הסיפור הזה. אולי זהה התנהגות לא פומולית, אולי אינה עולה בקנה אחד עם תדמית החיל הסובל, הרוגש והחששן אותה מישחו מנסה לטפח. אולי מאחר וגיבור הסיפור הוא, לא עליון, מתנהל, אולי.

...אין שום הסבר ראוי להעלמת סיפור גבורת מזחאים כזה - מודיע לא מספרים אותו בכל מקום בצעקה ומה, בהתפעלות ובתי, בנאה מבעצת, בתודה בהערכה, בדמיות. אז נספר אותו אנו, מייל לאי מייל. רב סון רועי קלין ז"ל, סמג"ד 5 של גולני, מהישוב עלי (בן, בן התנחים), היה בעל הדוגה הבכירה בין לוחמי בונת ג'בל. בשעת הקרב, הבחן ברימון שהושליך לעבר אנשי. מאחר ולא ניתן כבר היה להתגונן ולמנוע את פגיעתו הרעה של הרימון, הוא זינק עליו כך ש גופו יחסום את מובית הדף ואנשיו ינצחו. קורבנו נשא את הפרי המיוחל. חיליו שניצלו סייפו כי זעק "שמע ישראל" שעלה שkapץ על הרימון.

רועי קלין, נימר מיתי בעידן של הערצת האנטי-גיימר, נקבע ביום הולחתו ה-13. מספרים עליו שהוא נון סקסומן מצטיין ואיש רוח מבוריק, שסימס לימודי הנדסה בהצטיינות. שטיילם חברים באפריקה, שהיה לו צחוק מתגלגל, שככל מכיריו מתארים אותו כאדם עדין ושלו, שمسألة של אלמנתו היא כי ילדיה יהיו דומים לאביהם. ניבור מיתולוגי.

יהי זיכרו ברוך.

במקום להדליק נר, העבירו את סיפורו להלה. מגיעלו הרובה יותר, אבל זה כל שIXELל לעשות.

רשות
רועי קלין

